

4. Σ. Καμὲ τοίνυν, ὦ Αὐτόβουλε, ταῦτά γε τίθει πει-
 θόμενον· τῷ δὲ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι καὶ βίοις καὶ
 πράξεσι | καὶ διαίταις τὰ τῶν ζώων παρατιθέναι ἄλλην 962
 τε πολλὴν ἐνορῶν φλαυρότητα καὶ τῆς ἀρετῆς, πρὸς ἣν
 5 ὁ λόγος γέγονε, μηδέν' ἐμφανῆ στοχασμὸν αὐτῶν μηδὲ
 προκοπὴν μηδ' ὄρεξιν, ἀπορῶ πῶς ἡ φύσις ἔδωκε τὴν
 ἀρχὴν αὐτοῖς, ἐπὶ τὸ τέλος ἐξικέσθαι μὴ δυναμένοις.

ΑΥ. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐδ' αὐτοῖς ἐκείνοις, ὦ Σώκλαρε,
 τοῖς ἀνδράσιν ἄσπονον εἶναι δοκεῖ· τὴν γοῦν πρὸς τὰ ἔγ-
 10 γονα φιλοστοργίαν ἀρχὴν μὲν ἡμῖν κοινωνίας καὶ δικαιο-
 σύνης τιθέμενοι, πολλὴν δὲ τοῖς ζώοις καὶ ἰσχυρὰν ὁρῶν-
 τες παροῦσαν, οὗ φασιν αὐτοῖς οὐδ' ἀξιοῦσι μετεῖναι
 δικαιοσύνης· ἡμιόνοις δὲ τῶν γεννητικῶν μορίων οὐδὲν B
 ἐνδεῖ, καὶ γὰρ αἰδοῖα καὶ μήτρας καὶ τὸ χρῆσθαι μεθ'
 15 ἡδονῆς τούτοις ἔχουσαι πρὸς τὸ τέλος οὐκ ἐξικνοῦνται τῆς
 γενέσεως. σκόπει δ' ἄλλως, μὴ καὶ καταγέλαστον ἐστι
 τοὺς Σωκράτεις καὶ τοὺς Πλάτωνα οὐδὲν ἐλαφροτέρῳ
 κακίᾳ τοῦ τυχόντος ἀνδραπόδου συνεῖναι φάσκοντας, ἀλλ'
 ὁμοίως ἄφρονας εἶναι καὶ ἀκολάστους καὶ ἀδίκους, εἴτα
 20 τῶν θηρίων αἰτιᾶσθαι τὸ μὴ καθαρὸν μηδ' ἀπηκριβω-
 μένον πρὸς ἀρετὴν ὡς στέρησιν οὐχὶ φαυλότητα λόγου
 καὶ ἀσθένειαν, καὶ ταῦτα τὴν κακίαν ὁμολογοῦντας εἶναι
 λογικὴν, ἥς πᾶν θηρίον ἀναπέπλησται· καὶ γὰρ δειλίαν C
 πολλοῖς καὶ ἀκολασίαν ἀδικίαν τε καὶ κακοήθειαν ὁρῶ-